

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. května 2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Markové a přísedících Ing. Dany Nehasilové a Věry Clarové **t a k t o** :

obžalovaný

Jan M.,

nar. xxx, bytem xxx, zdržuje se na adrese xxx,

j e v i n e n , ž e

1. V blíže neurčený den roku 2011 v Praze xxx., nezjištěného čísla přistoupil obžalovaný k poškozené Petře V., nar. xxx, která v tuto chvíli byla na posteli se slovy ať je ticho a ať nekřičí, že jinak neuvidí své sourozence, dal jí ruce za záda a spoutal nezjištěným předmětem, poté použil provaz, který ji omotal kolem krku a druhý konec přivázal na kliku okna, tím se poškozená začala dusit a žádala obžalovaného, aby ji provaz povolil, přičemž on reagoval slovy, že jde k sousedům pro cigaretu a pokud bude křičet, tak ji zabije, poté, když ji sundal provaz stažený kolem krku, obžalovaný po ní požadoval, aby ho sexuálně uspokojila, takže si lehl na postel za ní a třel svůj penis o její hýždě, v situaci, kdy poškozená žádala, aby ji uvolnil, že potřebuje na toaletu na velkou stranu, ji obžalovaný odvedl do kuchyně, kde vzal hrnce a přikázal jí, aby vykonala stolici do hrnce, což poškozená nejprve odmítala, ale později ze strachu ho poslechla, následně jí obžalovaný přikázal, aby stolici snědla, což poškozená odmítla, takže obžalovaný vzal

nůž, na jehož špičku dal část stolice a se slovy "sežer to" jí nůž přiložil k ústům, což poškozená nejprve odmítala udělat, ale vzhledem k výhrůžkám obžalovaného tak později učinila, obžalovaný odvedl poškozenou zpět na postel, kde si opět lehl za její záda a třel si penis o její hýždě a přitom přes odpor poškozené jí strkal prsty do pochvy a análního otvoru, následně jí rozvázal ruce a vyzval jí, aby ho uspokojila rukou a orálně, poškozená ze strachu třela penis obžalovaného a poté na jeho pokyn ho počala orálně uspokojovat až do jeho vyvrcholení, přičemž při popsáném jednání, zejména škrcením, jí způsobil drobná zranění, ale poškozená lékařskou pomoc nevyhledala a později byla na základě popsáného jednání u poškozené zjištěna xxx porucha,

tedy : jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a tímto činem způsobil těžkou újmu na zdraví

2. dne 15. 2. 2015 v době od 7.30 hod. do 12.30 hod. v Praze xxx ve společném bytě přistoupil obžalovaný k poškozené Petře V., která seděla na židli, chytil ji silně pod krkem a v tomto sevření ji odvedl do ložnice, kde ji povalil zády na postel, klekl si na ni, jednou rukou jí držel pod krkem a druhou rukou sevřenou v pěst jí dával úder do obličeje, poté ji odvedl do dětského pokoje, kde jí při chůzi držel pod krkem, škrtil ji a upozorňoval ji, že nesmí křičet a přes její odpor, když ho prosila, aby zanechal svého jednání, aby to neviděly jejich společné děti, ji dovedl do dětského pokoje, kde ji povalil na postel a to tak, že zaujímali polohu, kdy on ležel zády ke zdi a poškozená byla natočena zády k němu, přitom jí jednou rukou držel ruce za zády, třel se penisem o její hýždě a prsty druhé ruky jí přes její nesouhlas násilně strkal do pochvy a análního otvoru, když v tomto jednání ustal, sdělil poškozené, že jí sváže izolepou, poškozenou uchopil pod krkem a odvedl ji do komory, přičemž poškozená jej prosila, aby to nedělal, že udělá všechno, co chce, jen proto, aby ji nesvazoval, aby to neviděly děti, obžalovaný dále jednou rukou držel poškozenou pod krkem a druhou rukou hledal izolepu, čehož poškozená využila a rozbila o rám dveří skleničku a střep ze skleničky použila vůči obžalovanému, bodla ho do nohy, na což obžalovaný reagoval tak, že ji strhl na zem v předsíni a v situaci, když ležela na zádech, sedl si obkročmo na její nohy a počal ji opět rdousit rukama, a to intenzivněji než dříve, takže se nemohla nadechnout, dusila se, až na chvíli ztratila vědomí a na svoji obranu opět použila střep, takže obžalovaného bodla do nohy a řízla do břicha, na to ji přestal škrtit, postavil ji, šel do komory pro izolační pásku, opět ji chytil pod krkem a odvedl do ložnice, kde ji povalil obličejem na matraci, přitom jí jednou rukou držel ruce za zády a druhou rukou ji zezadu tlačil hlavu na matraci, takže poškozené bylo znemožněno dýchat, poté ji odvedl do obývacího pokoje, kde ji položil na dvoulůžko tak, že poškozená ležela na boku zády k obžalovanému, načež vzal notebook a prohlížel si webové stránky se sexuální tematikou, přičemž v tuto chvíli již měla poškozená od obžalovaného izolační páskou spoutané ruce za zády, v tomto okamžiku obžalovaný opět třel penis o hýždě poškozené a vsouval prsty do pochvy a do jejího análního otvoru, přikládal svetr poškozené na ústa až do úst a druhou část svetru jí ovázal kolem hlavy, poškozená si jazykem svetr z úst sundala, načež jí obžalovaný rozvázal ruce a požadoval,

aby ho uspokojila masturbací rukou, což poškozená dělala, aniž by došlo k ejakulaci, v průběhu škrcení nemohla poškozená dýchat, cítila tlak v očích a ztratila vědomí, takže obžalovaný jí způsobil lehké poranění obočí a oka, hematom levého spánku a krku a zejména toto jednání prohloubilo xxx poruchu, která vznikla postupně jako důsledek útoku obžalovaného a soužití s ním,

tedy : jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a tímto činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

ad. 1) zločin znásilnění podle ustanovení § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

ad. 2) zločin znásilnění podle ustanovení § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **5 (pět) let**, za současného vyslovení dohledu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Petře V., nar. xxx, bytem xxx, škodu ve výši 71 Kč a nemajetkovou újmu ve výši 150.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í

Po provedení všech důkazů a jejich hodnocení dospěl soud ke shora popsaným skutkovým závěrům. Obžalovaný M. spolu s poškozenou V. od roku 2010 žili ve společné domácnosti střídavě v Praze a na Moravě, zde převážně v Kyjově. V roce 2012 a 2013 se jim narodily dvě děti. Jak vyplynulo z výpovědi obžalovaného, poškozené a svědků, jejich soužití bylo provázáno četnými hádkami i ataky, u obžalovaného vyvolaných vlivem alkoholu. Bylo zjištěno, že v blíže neurčený den roku 2011 v Praze xxx a dne 15. 2. 2015 v době od 7.30 hod. do 12.30 hod. v Praze xxx, jednal obžalovaný shora popsaným způsobem vůči poškozené Petře V., u níž se v důsledku jeho jednání vyvinula xxx porucha.

Obžalovaný Jan M. v přípravném řízení i v hlavním líčení první skutek obžaloby popřel. Uvedl, že pouze poškozenou v roce 2011 napadl po návratu z diskotéky, nadával jí, že je kurva, a to proto, že na diskotéce koketovala s „kluky“. Doznal, že ji škrtil rukama, které jí přiložil zezadu na krk a stiskl a takto jí držel asi minutu a udeřil jí pěstmi. Odmítl znásilnění i tvrzení, že poškozenou nutil jíst výkaly a že jí svazoval ruce za zády. Posléze se jí omluvil, ale poškozená mu začala vyhrožovat, že bude v rodině říkat, že ji znásilnil a svazoval. Ke skutku 2) obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že v ranních hodinách dne 15. 2. 2015 se začali s poškozenou hádat, poškozená mu vyhrožovala, že jeho matce řekne, že je zfetovaný. Chytil ji pod krkem, odvedl do ložnice a tam jí dvakrát udeřil pěstí do obličeje. Poté ji vzal za ruku, kterou jí držel za zády, a takto společně šli do dětského pokoje, poškozená šla vedle něho. Leželi spolu na posteli, on se poškozené omlouval a vysvětlovat jí, že nechtěl, aby řekla jeho matce, že je „sjetej“. Poškozená mu ukazovala ránu na obličeji u levého oka, které začalo otékat, měla natrhlé obočí. Odešel do koupelny pro ručník a udělal jí obklad. Obžalovaný dále vypověděl, že poškozená ležela, on si lehl k ní, začal jí hladit na zádech a rukách, omlouval se a masíroval ji. Poškozená byla k němu otočená zády a ležela na boku. Další situaci obžalovaný popsal tak, že poškozené řekl, aby šli do obývacího pokoje, poškozená šla vedle něho a on jí držel rukou pod krkem. V tu chvíli poškozená rozbila skleničku a střepem ho začala bodat do pravého stehna. On jí začal oběma rukama škrtit pod krkem, pak vzal jednou rukou izolepu a druhou rukou poškozenou stále škrtil. Poškozenou odvedl do ložnice, kde ji povalil na postel, dal její ruce za záda a omotal je izolepou. Potom šel pro ručník a umyvadlo, aby mohl ošetřit rány na noze. Poškozenou, která měla stále spoutané ruce, odvedl do obývacího pokoje, kam přinesl nádobu s vodou a začal čistit poškozené rány, přičemž se domlouvali, že budou oba potřebovat lékařské ošetření. On vzal notebook a začal pouštět videa se sexuální tematikou. Obžalovaný dále uvedl, že poškozenou hladil asi hodinu po celém těle. Doznal, že ji hladil nejen na přirození, ale také na análním otvoru a prsou a asi pětkrát zasunul prst do její pochvy. Poškozená se k němu otočila a začala se s ním líbat. Dle výpovědi obžalovaného se nebránila jeho jednání, ani verbálně. Poté co se líbali, sundal jí pásku ze zápěstí, poškozená se k němu otočila a začala mu dlaněmi hladit přirození. Přitom byli oba nazí. Do pokoje přišly děti, tak jim pustil na počítači pohádky a sebe i poškozenou přikryl, aby je neviděly děti. Obžalovaný vypověděl, že neměl erekci, proto se poškozená jí snažila dosáhnout ústy. Bylo 11:30 hod. a oni se s poškozenou začali domlouvat na ošetření ran. On začal uklízet krev na chodbě a WC, stáhl si rány obvazy, čehož poškozená využila k tomu, že zavolala jeho otčíma a později policii.

V další výpovědi v přípravném řízení, po propuštění z vazby, obžalovaný uvedl, že s poškozenou komunikuje velmi sporadicky prostřednictvím skypu a především o dětech.

U hlavního líčení obžalovaný M. doplnil svou výpověď z přípravného řízení o některá tvrzení. Setrval na tom, že k prvnímu skutku obžaloby nedošlo, došlo pouze k potyčce, ale ne k tomu, co vypovídala sv. V.. Ke skutku druhému uvedl, že poškozenou k sexuálnímu styku nenutil ani pod pohrůzkou, naopak ona ho chtěla orálně uspokojit ve chvíli, když už byl v obývacím pokoji pobodaný a pořezaný. Chtěl jít uklízet a ona řekla „počkej, já ti ho aspoň vykouřím“. Odpověděl, že musejí uklidit, že tam jsou děti a mezi záchodem a koupelnou je

spousty krve. Doznal, že poškozenou napadl, protože požil pervitin a sv. V. mu začala vyhrožovat, že to řekne rodičům. Je pravda, že ji povalil a dal jí dva nebo tři údery do levé části tváře. Ostatní skutečnosti, které jsou uváděny v obžalobě, že ji vsouval prsty do pochvy, do análního otvoru apod. jsou pravda, ale poškozenou k tomu nenutil. Svázal ji ruce za zády izolační páskou, když ho bodala a řezala, nevěděl, co v tu chvíli má dělat. Nejdříve ji svázal a pak ji vsouval prsty do pochvy, do análního otvoru, ale nedělal to pod pohruškou, nenutil jí k tomu. Ruce měla svázané asi 4 minuty, chtěl, aby do něj přestala bodat.

Není pravda, že při odchodu z dětského pokoje do obývacího poškozené vyhrožoval, že ji sváže ruce, ale bylo to tak, že děti si hrály se stojanem na květináč a dělalo to rámus. Řekl, že stojan dá do komory, a když otevřel komoru, poškozená rozbila skleničku s whisky a začala do něj bodat. Chytil jí pravou rukou a levou rukou vzal izolepu s tím, ať ho přestane bodat. Ona nepřestávala, začala ho řezat do břicha a on jí svázal ruce až v ložnici. Řekl sv. V., ať jde s ním do obývacího pokoje, kde si lehli. Zkontroloval, zda nemá nějaké střepey v ruce a izolepu sundal. Svetr ji na ústa nepřikládal, ona si ošetřovala rány, které měla na ústech, myslí, že jí tekla krev i z úst. K bezvědomí poškozené došlo na chodbě nebo v ložnici, nikoliv v obýváku. Snažil se jí „vzkřísit“, křičel „Péťo, co je s Tebou“, byla v bezvědomí 5 – 10 vteřin, déle ne. K bezvědomí svědkyně došlo poté, když do něj bodala a on jí škrtil.

K dotazům obžalovaný uvedl, že první dva roky soužití byly dobré, hádat se začali po narození dětí. Hádky byly kvůli nedostatku financí, on změnil zaměstnání, aby mohl dělat přesčasy a víkendy. Poškozená mu neustále něco vyčítala. Neměl problémy s drogami, hádky řešil alkoholem, až později drogami. 15. 2. 2015 sehnal pervitin na Lužinách a požil ho cestou domů nebo až doma večer 14. 2. 2015. Celou noc byl doma, droga na něj působí hned, nespál. Pervitin užíval 1x za ½ až ¾ roku, „hořčičku“ užíval alkohol“. 15. 2. 2015 byli v obýváku, na počítači si pouštěli s poškozenou porno. Při zhlédnutí porna poškozená vyžadovala sex, do sexu ji nenutil. Děti byly v dětském pokoji. Když přišly do obývacího pokoje, začal jim pouštět pohádky.

Obžalovaný dále uvedl, že do bytu přišel Luboš S., jeho otčím, kterého zavolala poškozená s tím, že „ji ztloukl“. Při příchodu Luboše S. on seděl v dětském pokoji, Luboš S. mu vyčítal, jak Petra V. vypadá a řekl, že oba potřebují lékaře. Po jeho odchodu Petra V. zavolala policii, která ho odvezla na stanici PČR na Lukách.

S otcem poškozené, dle obžalovaného, neměl přátelské vztahy a v létě r. 2012, či 2013 v Kyjově mezi nimi došlo ke konfliktu, když napadl svou dceru Petru a on ji začal bránit. Konflikt začal tím, že sv. V. po otci hodila nůž, který se mu zapíchl do zad. On se otočil a začal dceru mlátit. Obžalovaný začátek konfliktu neviděl, ale na obranu sv. V. zasáhl a vše dopadlo tak, že na místo přijela policie, která zasáhla proti němu. Dle obžalovaného hádky mezi sv. V. a jejím otcem sv. V., v době kdy u něj bydleli, byly časté. A v době, když on jezdil na montáže, sv. V. mu volala, že se s otcem pohádali.

Obžalovaný dále vypověděl, že v současné době má se sv. V. dobré vztahy. Začal jezdit do Kyjova za dětmi, komunikují spolu, píšou si, telefonují si a baví se o dětech.

K dalším dotazům obžalovaný vypověděl, že k potyčkám mezi ním a poškozenou došlo většinou doma. Pohádali se, on většinou z bytu utekl, vracel se za 2 hodiny a pak konflikt řešili. Někdy „se požduchovali“ navzájem, ale nikdy poškozenou nemlátil. Několikrát zasahovala policie, kterou poškozená zavolala. Rodiče mu vztah s poškozenou rozmlouvali, „protože se jim v něčem nezdála“. A se sousedy měli konflikty, sousedé v xxx ulici jim dvakrát napsali vzkazy na dveře, „ať už neřve na děti“. Poškozenou od 3 – 5 let vychovával otec, který ji dostal do péče, poté co je její matka opustila. Na přání poškozené se opakovaně stěhovali z Prahy na Moravu a zpět, kvůli zaměstnání do Prahy, kvůli rodině poškozené na Moravu. Obžalovaný popřel, že by poškozenou nutil k sexu, že by ji vydíral či ponižoval, naopak ona na něj žárlila, činila na něj nátlak, s tím, že ho kupř. zažaluje, že ji znásilnil, že ji navštěvuje jiný muž apod.

Poškozená Petra V. shodně u hlavního líčení jako v přípravném řízení uvedla, že s obžalovaným se seznámila v roce 2009 a začali spolu chodit na počátku roku 2010. Asi po měsíci spolu začali i společně žít. Poškozená první dítě potratila, v roce 2012 a 2013 se jim narodil syn a dcera.

K prvnímu skutku obžaloby došlo asi po roce společného soužití, poškozená u hlavního líčení upřesnila, že v roce 2011. Poškozená skutek popsala. Obžalovaný jí svazoval ruce, pak měla jeden konec provazu omotaný kolem krku a druhý konec byl přivázaný na kliku okna u postele. Ona přitom musela klečat, nemohla dýchat, chraptěla a nemohla popadnout dech. Poté co se vyprostila ze svázání na krku, žádala obžalovaného, aby ji rozvázal. Obžalovaný ležel za ní a třel se svým penisem o její hýždě. Snažil se vzrušit a chtěl, aby mu sahala na přirození, byl nahý. Po chvíli ji odvedl do kuchyně, protože mu řekla, že „se jí chce na velkou“, kde jí obžalovaný přinutil, aby potřebu vykonala do hrnce a nutil jí, aby výkaly pojídala. Poté se jí začal obžalovaný omlouvat a ona zjistila, že má krvavé oko. Poškozená se domnívá, že obžalovaný nebyl opilý, byl velmi agresivní a úplně „mimo“.

Ke druhému skutku obžaloby poškozená vypověděla, že dne 14. 2. 2015 před 19.00 hod odešel obžalovaný do restaurace za kamarádem, o němž svědkyně věděla, že bere drogy a nepřála si to. Obžalovaný přesto odešel, ale slíbil, že bude do osmi hodin doma. Přišel ve 22.30 hodin, lehl si na dvoulůžko v obývacím pokoji a čekal, až ona mu půjčí notebook. K jejímu dotazu řekl, že vypil šest piv a tvrdil, že drogy neměl, čemuž nevěřila, protože jí „připadal divný“. Odešla spát do dětského pokoje k dětem, pokoj zamkla, aby je nenapadl. Následujícího dne se všichni vzbudili po 07.00 hod a ona šla s dětmi do obývacího pokoje, děti se chtěly dívat na pohádku. Obžalovaný ležel na posteli s notebookem a k jejímu dotazu, zda spal, odpověděl, že ano. Opět se ho zeptala na drogy, a přestože tvrdil, že je neměl, protože z něj začala mít strach, řekla, že zavolá jeho matce, aby k nim přišla. Obžalovaný vstal, mobil jí vytrhl z ruky, chytil ji pod krkem a odvedl ji do ložnice. V ložnici ležela na zádech na posteli a obžalovaný ji silně škrtil tak, že nemohla popadnout dech. Potom ji

opakovaně uhodit pěstí do obličeje z levé strany, druhou rukou jí dále škrtil a vyhrožoval, že pokud bude křičet, tak ji zabije. Poškozená dále uvedla, že když byli oba nazí, pokoušel se obžalovaný vzrušit, zasouval jí prst do pochvy a konečnicku. Zejména zasouvání prstu do konečnicku jí bolelo, protože má hemoroidy. Opakovaně žádala obžalovaného, aby ji nechal být i proto, aby to neviděly děti. Obžalovaný jí stále držel pod krkem, odvedl jí do chodby, ona zde, aby se bránila, rozbila skleničku a pobodala s ní obžalovaného na noze a pořezala na břicho. Obžalovaný v reakci na její jednání jí stále více škrtil, až ztratila vědomí. Poté ji opět odvedl do ložnice, kde se jí snažil dusit a zanechal toho, až když mu slíbila, že bude v klidu. Opětovně ji odvedl do obývacího pokoje, měla omotaná zápěstí a do úst jí obžalovaný nacpal svetr, aby nemohla mluvit a druhou část svetru jí omotal kolem hlavy. Jí se podařilo vyprostit částečně ze svetru a mluvila na děti, které k nim přišly. Přitom oba leželi na levém boku, obžalovaný pustil porno na notebooku a svým přirozením se otíral o její hýždě a zasouval jí prsty do pochvy a konečnicku. Ze strachu, aby jí obžalovaný opět neškrtil, se nebránila, jen prosila, aby přestal. Dle svědkyně obžalovaný v tu dobu vyndal malý průhledný balíček z peněženky, vysypal z něj hmotu žlutobílé barvy na notebook, vzal ruličku a látku šňupnul. Poté opět požadovat, aby ho poškozená uspokojovala rukou, takže ho požádala, aby jí proto rozvázal ruce. Do pokoje přišly děti, obžalovaný jim pustil pohádku a na poškozené opět požadoval, aby ho vzrušovala třením pohlavního údu. Když si děti hrály, znovu pouštěl na notebooku porno. Poškozená vypověděla, že již ráno napsal obžalovaný sv. S., aby ten den nechodili na návštěvu, že chtějí být sami. Poté začali řešit svoje ošetření. Kolem 12.30 hod šla poškozená udělat jídlo dětem, obžalovaný se ošetřoval a do bytu přišel sv. S., kterého ona zavolala a po jeho odchodu svědkyně zavolala policii.

K dotazům svědkyně uvedla, že když přijela policie, zavolala sv. S., aby přijel pohlídat děti, že jedou na ošetření, a když se ona z ošetření vrátila, tak S. hned odjeli domů a o tom co se stalo, nemluvili. Hned po té události děti nijak nereagovaly, ale když se přestěhovali do Kyjova, říkaly, že ona měla „bobino“, že „táta udělal bum mámě“. Ona dětem nic nepřipomínala, začaly o tom, čemu byly přítomny, mluvit samy. Kdy naposledy komunikovala s manžely S., neví, asi následující den po té události. Obžalovaný byl zadržen a vzat do vazby, takže s ním už do kontaktu nepřišla, jediné se S., ale co se stalo „moc“ nepopisovala, nechtěla zabíhat do detailů, bylo jí nepříjemné o tom s nimi mluvit. Matka obžalovaného se jí pouze ptala, jak jí mohl obžalovaný znásilnit a ona odpověděla, že „klasickým způsobem to nebylo“. Notebook měli půjčený od Luboše S., o souboru se sadomasochistickými obrázky neví, s obžalovaným pornografií nesledovala, nenutil jí k tomu, ani to po ní nechtěl, ani když jí napadl, díval se sám. Před napadením mezi nimi byly hádky, vytýkal jí, že je k ničemu, že se nestará o děti, že neuklízí. Schopnost účastnit se na sexuálním soužití, jí nevytýkal. Manželům S. se svěřovala o hádkách, věděli, že mají občas problémy. Paní S. věděla i o prvním útoku v Praze. Svým rodičům to řekla až po nějaké době, ale nezabíhala do detailů. Oboje rodiče jí říkali, že se mají rozejít. Když byl obžalovaný propuštěn z vazby, navázali kontakt přes Facebook, protože se chtěl vidět s dětmi, nebránila mu v tom, protože OSPOD jí řekl, že na to má právo. Potkali se až rok poté, co byl obžalovaný propuštěn z vazby.

K současnému stavu poškozená uvedla, že po nějaké době vyhledala psychologa, kterého navštěvuje dosud, dělá jí problémy „o tom“ vůbec mluvit, dochází na ambulantní terapii. Žije na Moravě u otce. Obžalovaný se chová dobře, mají dobrý vztah, jezdí za dětmi zhruba každý měsíc, děti ho přijímají pěkně, jejich schůzkám je přítomen vždy někdo z jejich rodičů. Obžalovaný se jí omluvil, o věci spolu nemluví, protože na to mají každý jiný názor, obžalovaný ji však nevyčítal, že věc oznámila policii. Obžalovaný na děti platí výživné, platí dle domluvy a včas.

V době útoku, když se vzbudila, měla na sobě fialkový svetřík a kalhotky a obžalovaný zelené tričko a boxerky. V průběhu útoku jí ošacení vzal, potom byla nahá. Stěhovat se chtěla ona, z Prahy se stěhovali kvůli napadení, bála se a chtěla být blízko rodiny. Když byli v Kyjově a byl klid, tak si myslela, že „už to asi všechno skončí“ a obžalovaný říkal, že „už to dělat nebude“. Nějakou dobu bydleli u S. v Karviné, asi měsíc a to proto, že v Kyjově „vznikla nějaká hádka“, protože obžalovaný pil a matka jejího otce nesouhlasila, aby tam bydlel, protože dělal po Kyjově ostudu. Dostali se do sporu, obžalovaný „se naštvál“, začal balit sebe a děti a odjeli do Karviné. Odtud odešli do Prahy. Za pět let soužití byl vícekrát opilý, ona 4x volala policii, avšak k sexuálním narážkám a k svazování došlo častěji, což neoznámila, protože si myslela, že to skončí. Nevěděla, že M. užívá drogy, viděla ho jen při popisovaném útoku. Měli společné peníze, peníze obžalovaného chodily na její účet.

Svědčce také uvedla, že při výslechu na policii sice na ní nebyl činěn nátlak, jenom jí bylo řečeno, že když obvinění stáhne, bude „pod dohledem sociálky, že si na ní dají pozor“.

Výslech svědkyně Petry V. byl u hlavního líčení proveden prostřednictvím hlasitého odposlechu videotelefonu a výslech svědkyně byl opakovaně přerušován jejím pláčem.

Svědce Lubomír S., otčím obž. M., vypověděl, že ho zná od jeho 10ti let jako pracovitého, sportovně založeného a hodného člověka, nevnímá ho jako násilníka. Jeho vztah k alkoholu popsal jako běžný. Poškozenou V. poznal jako partnerku obžalovaného. Obžalovaný pracuje tak, aby zajistil rodinu, krom toho ještě nakoupí a uvaří, dle svědka má pro rodinu má velký smysl. Dne 15. 2. 2015 dostal kolem deváté hodiny zprávu od syna, aby ten den k nim nechodil, že chtějí být sami. Další SMS zpráva mu přišla kolem poledního od poškozené. Spojil se s ní s tím, že pokud se hádají, ať si to vyřeší sami, ale další zprávu (neví, jestli telefonickou SMS nebo ústní) dostal od poškozené v tom směru, že je hodně zbitá. Odešel k nim, viděl je oba zraněné a vynadal obžalovanému a zejména poukazoval na jeho výšku a váhu ve srovnání s poškozenou. Obžalovaný nic neřekl, jenom plakal. Svědek uvedl, že neví o tom, že by měl syn zálibu v neobvyklých sexuálních praktikách. Druhý den po 15. 2. 2015 při obědě u nich doma hovořili o události den předtím, ale konkrétně již neví co, sv. V. jen řekla, že je „dole čistá“, že k žádnému sexuálnímu styku nedošlo. Obžalovaný po propuštění z vazby se vrátil k nim domů, předtím ho svědek navštěvoval ve vazbě a mluvili o tom, co se stalo. Obžalovaný byl na sebe naštvaný, byl naštvaný na Petru V.. Svědek dodal, že on je „naštvaný“ na oba kvůli dětem.

O škrcení poškozené a v roce 2010 o násilném jednání obžalovaného vůči sv. V. nic neví.

Poškozenou hodnotí jako dobrou matku, ale vše ostatní nechávala na obžalovaném. Brali si půjčky, veškeré jednání a zařizování nechávala na obžalovaném. Svědek uvedl, že byl u toho, když poškozená kupř. obžalovanému volala, že má milence, když on byl v práci, psychicky ho vydírala. Neví, zda obžalovaný užíval drogy. Viděl ho celkem 3x – 4x v podnapilém stavu, ale byl v pohodě, spal, nedošlo k žádnému incidentu.

Svědčyně Šárka S., matka obžalovaného vypověděla, že 15. 2. 2015 byla v práci, domů přišla v 22.30 hod. a manžel jí řekl, že syn měl údajně napadnout fyzicky sv. V., měl jí dát facku přes ústa. Odešli do jejich bytu, kde svědkyně viděla „hodně“ krve v chodbě a na posteli. Zhrozila se, co syn sv. V. udělal a ta jí řekla, že k ničemu nedošlo, že ona pořezala Honzu a „hodila k tomu ironický úsměv“. Nesměla se ničeho dotýkat. Sv. V. odjela na výslech, čekali na ní do 3.00 hod. do rána v jejich bytě s dětmi. Poškozená říkala, že je syn obviněný i ze znásilnění, že to nechápe, protože vlastně k ničemu nedošlo a je „dole čistá“. Řekla to poté, když přijela z výslechu a na otázku svědkyně z čeho je krev, odpověděla, že rozbila sklenicí od pití a tou sklenicí pořezala Honzu, že se bránila, protože měla z obžalovaného strach. Poté pomohli s manželem sv. V. děti odnést do jejich bytu, ona tak chtěla. Druhý den byla poškozená s dětmi u nich na obědě. Při obědě se nic neodehrávalo, poškozená byla v klidu, měla „modré oko“. Svědkyně uvedla, že nechápala jsem, proč je syn ve vyšetřovací vazbě, když k ničemu nedošlo. Později zjistila, že poškozená vypovídala jinak na policii a jinak se mnou. Další den svědkyně cestou na odpolední směnu, potkala sv. V. a její matku, sv. V. ji nepozdravila a od té doby se neviděly. O vztazích v rodině svědkyně vypověděla, že poškozenou do rodiny přijala pozitivně jako svoji dceru. Nelíbilo se jí, že se opakovaně stěhovali a již v minulosti se ptala, zda nejsou nějaké problémy s jejím synem a poškozená jí vždy říkala, že „dobrý“. Hned první den, kdy se seznámili v Praze jí poškozená řekla, že ji matka odložila a vychovával ji otec s babičkou, ze kterého nemá dobrý pocit, domnívá se, že ji otec sleduje. Svědkyně popsala některé konflikty v rodině poškozené, kupř., že sv. V. napadala její babička a oni pak bydleli asi 6 týdnů u nich v Karviné, dále že jí sv. V. popisovala fyzický konflikt se svým otcem, kdy na něho hodila nůž.

Vypověděla také, že rodinu syna finančně podporovali, zaplatili kauci včetně nájmu a peníze poškozená použila na stěhování. Když něco potřebovala, zavolala, peníze posílala na účet poškozené. Za dobu soužití syna s poškozenou několikrát ji slyšela „hádavě křičet“ a syn řekl, „my jsme se pohádali“. Poškozená si nikdy nestěžovala, že by syn byl opilý, nebo jí ubližoval. Ona sama nemá se synem negativní zkušenosti s alkoholem, agresivitou či s drogami. Svědkyně dodala, že žila 13 let v manželství, kde jí manžel týral, nevěřím tomu, že by syn něco udělal, pomohl jí, když ona byla manželem týrána.

Otec poškozené **svědek Lubomír V.** u hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení vypověděl, že od dcery věděl o některých útocích obžalovaného, v minulosti došlo k napadení poškozené, které musel pomoci řešit i on sám. Rozchody obžalovaného s dcerou probíhaly

tak, že dcera odešla např. na 3 týdny k nim, pak s obžalovaným opět navázala vztah a vrátila se k němu. Obžalovaný pil a dceru fyzicky napadal, to byly důvody k rozchodu. Ke skutku ze dne 15. 2. 2015 nic neuvedl. Vztahy dcery i své k rodičům obžalovaného hodnotí jako nekonfliktní. Také současný vztah obž. M. k dětem není problémový, stýkají se v jeho přítomnosti, nebo za přítomnosti matky poškozené.

V přípravném řízení byly zpracovány **znalecké posudky** z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie k osobě obžalovaného M. a z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie k poškozené Petře V.. Soud znalce u hlavního líčení slyšel.

K osobě obžalovaného M. znalci **PhDr. Petr Weiss Ph.D a MUDr. Ondřej Trojan** dospěli k závěru, že obžalovaný netrpí a v době spáchaného trestného jednání netrpěl žádnou duševní chorobou nebo poruchou. Znalci nezjistili ani závislost obžalovaného na návykových látkách nebo alkoholu, či sexuální deviaci. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době páchaní trestného činu zachovány. MUDr. Ondřej Trojan po zjištění, že v notebooku obžalovaný měl nahrány fotografie a videonahrávky se sado-masochistickou tematikou, uvedl, že tyto skutečnosti mohou svědčit o určitých sklonech obžalovaného k sado-masochismu. Nicméně vyšetření obžalovaného a zejména PPG vyšetření, takovéto sklony neprokazují.

K dotazům u hlavního líčení znalec Weiss dodal, že účinek pervitinu je individuální a není dostatečně silný, aby obžalovaný nemohl kontrolovat své chování. Znalec MUDr. Ondřej Trojan zdůraznil, že většinou si lidé prohlížejí pornografii za účelem sexuálního vzrušení. Alkohol a pervitin jsou drogy psychotropní, snižují sebeovládání, alkohol má zejména ve větších dávkách z hlediska sexuálních funkcí roli spíše tlumivou, i když podporuje chuť, libido, zatímco pervitin je typické stimulant, takže obě tyto složky zvyšují chuť k sexu, i akčnost a pervitin přímo neohrožuje schopnost ztopoření, na rozdíl od alkoholu. To, že si někdo prohlíží mezi jiným i sadomasochistické snímky v rámci vzrušování se pornografií neznamená ještě samo osobě, že by to byla preferovaná aktivita a že by to byla parafilie. Struktura sexuality u obžalovaného se blížila k normě.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie **MUDr. Zuzana Švehláková** a z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie **PhDr. Blanka Špišková** které zkoumaly poškozenou, společně dospěly k závěru, že u poškozené byla diagnostikována xxx porucha, která vznikla jako následek fyzického i psychického násilí ze soužití s obžalovaným. Tato porucha ji nejméně do doby vyšetření omezuje v běžném životě, hlavně výrazně sníženou důvěrou vůči mužům a neschopností uvažovat o partnerském vztahu. Znalkyně výpověď poškozené hodnotí jako specificky věrohodnou. V dodatku ke znaleckému posudku znalkyně konstatují, že vznik xxx poruchy u poškozené lze vztahovat i na skutek popsany v bodě 1) rozsudku. Vznik této poruchy je podmíněn komplexem událostí, které se ve vztahu staly v průběhu času a nelze je oddělovat z psychiatrického a psychologického hlediska. V závěru

znalkyně konstatují, že v případě poškozené zjistili, že indikátory syndromu týraného partnera jsou splněny všechny.

U hlavního líčení znalkyně MUDr. Zuzana Švehláková uvedla, že v rámci pohovoru poškozená popisovala události, které jsou předmětem obžaloby a i věci, které se děly mezi tím, nějaké výhrůžky, nějaká omezení. Čin nemusí být výrazný natolik, aby sám o sobě byl žalovatelný, ale podílí se na posttraumatické stresové poruše, jestliže je to posttraumatická stresová porucha, která vzniklá během manželského nebo partnerského vztahu. Naopak to může být skladba více mírnějších méně výrazných podnětů, které se doplňují nějakými významnějšími. Tak tomu, dle znalkyně, bylo zřejmě v posuzovaném případě. Posttraumatická stresová porucha se může rozvinout až po ukončení stresoru, u poškozené tato porucha vznikla půl roku po ukončení vztahu s obžalovaným. Jsou případy, kdy může začít i později než po půl roce, půl rok je uváděn ve všech klasifikacích. V mnoha případech nemusí být posttraumatická stresová porucha ani léčena, aby odezněla, může odeznít spontánně, za kratší nebo delší dobu. Jak dlouho trvá posttraumatická stresová porucha, se nedá říct obecně, ve většině případů odezní bez následků. Dle znalkyně současné kontakty poškozené s obžalovaným v rámci dobrých vztahů kvůli dětem jsou možné i rozumné, vztah obžalovaného k dětem, dle obžalované byl vždy dobrý, nikdy jim neublížoval.

Znalkyně PhDr. Blanka Špišková k dotazům u hlavního líčení uvedla, že poškozená u vyšetření vypovídala ke své rodině. Citově má blíže k otci, je závislá na jeho opoře, a kdyby to nebyl otec, o kterého se opírá, našla by si někoho jiného. U poškozené byly zjištěny dominantní osobnostní rysy závislosti, když je potřeba, všeho se zřekne a dělá to ve prospěch druhého člověka. I tato znalkyně potvrdila věrohodnost výpovědi poškozené a dodala, že k posouzení osoby poškozené a zejména věrohodnosti její výpovědi, použila dotazníku dr. Č., který se přímo týká domácího násilí

Ze čteného **znaleckého posudku z oboru kriminalistika odvětví výpočetní technika** zejména vyplynulo, že na notebooku, který užíval obžalovaný, byly nalezeny soubory, v nichž jsou záběry obsahující pornografickou tematiku zaměřenou sado-masochisticky.

Dalšími důkazy byly **lékařské zprávy**, z nichž bylo zjištěno, že poškozená dne 15. 2. 2015, v důsledku útoků obžalovaného (úder, škracení a svazování), utrpěla lehké poranění obočí a oka, hematom levého spánku a krku. Lékařské zprávy dokumentuje fotografie poškozené z téhož dne. Z lékařských zpráv byla zjištěna také řezná a bodná poranění obžalovaného. Obžalovaný byl vyšetřen i toxikologicky, bylo zjištěno, že požil pervitin, byl zjištěn metamfetamin.

Soud měl k dispozici také fotodokumentaci z místa činu ad skutek 2) rozsudku a věci doličné - střepy, izolační tkanou pásku a obvaz s červenohnědými skvrnami, u nichž odborná vyjádření prokazují, že se taktéž týkají skutku 2) rozsudku.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl k jednoznačnému přesvědčení, že skutky se staly tak, jak jsou popsány ve výroku rozsudku, a žalované protiprávní jednání bylo obžalovanému Janu M. v plném rozsahu prokázáno. Zjištění soudu vedla ke stejným skutkovým závěrům, jaké učinila i obžaloba. Došlo pouze k drobné úpravě, když k prvnímu skutku dle svědeckých výpovědí došlo v roce 2011 a nikoli 2010, jak bylo uvedeno v obžalobě. S ohledem na důkazní situaci však nelze čas prvního útoku více upřesnit.

Zcela zásadním důkazem v dané věci, a pokud jde o skutek 1. rozsudku, také v podstatě důkazem jediným, je výpověď poškozené Petry V.. Tuto výpověď vyhodnotil soud jako zcela věrohodnou, nevzbuzující pochyb o tom, že předmětné události se skutečně staly tak, jak je poškozená popsala. Věrohodnost výpovědi je kromě jejího autentického podání, které měl senát možnost vidět, podpořena její konzistentností a zjevnou snahou podat informace střízlivě, nedomýšlet si nad rámec skutečně zapamatovaného. Poškozená podrobně popsala oba inkriminované útoky, přičemž její popis má (přes poměrně otřesné okolnosti) vnitřní logiku a působí zcela reálně. Lékařské zprávy, týkající se druhého skutku, které popisují zranění poškozené i obžalovaného, taktéž nejsou v rozporu s její výpovědí. Konečně i znalkyně z odvětví psychologie potvrdila věrohodnost výpovědi poškozené, výpověď označila za specificky věrohodnou. Spolehlivě diagnostikovaná xxx porucha taktéž ukazuje na to, že poškozená během soužití s obžalovaným prožila silně traumatické zážitky. Je zřejmé, že posttraumatická stresová porucha se nerozvine u člověka bez příčiny. Okolnost, že poškozená první skutek po dlouhou dobu neoznámila, soud nepovažuje za příliš podstatnou pro posouzení, zda se útok skutečně odehrál. U obdobných činů je to poměrně běžná věc a soud si je vědom, že mnoho takových útoků zůstane v úrovni latentní trestné činnosti. Svědci uvedli, že soužití obžalovaného s poškozenou bylo poměrně živé, že nebyla nouze o hádky. Zdánlivě překvapivý fakt, že poškozená od obžalovaného neodešla po prvním útoku a soužití dospělo až do útoku druhého, kterému byly přítomny jejich společné děti, není předmětem obžaloby a nijak nesnižuje věrohodnost poškozené. Věrohodnost nesnižuje ani to, že poškozené mělo být řečeno, že když obvinění stáhne, bude „pod dohledem sociálky, že si na ní dají pozor“. Takové vyjádření ze strany orgánu činného v trestním řízení je sice krajně nešťastné, ale nevypovídá nic o pravdivosti původní svědecké výpovědi poškozené.

Výpovědi obžalovaného, která stála částečně v opozici oproti výpovědi poškozené, soud naopak neuvěřil. Obžalovaný jednání popsané pod bodem 1. odmítá, připouští jen napadení poškozené spočívající ve škrcení a udeření pěstí. Znásilnění či nucení k požívání výkalů popřel. U druhého skutku pak popisuje průběh událostí a některé partie souboje s poškozenou odlišně a v jiném světle. Nicméně připouští, že ji napadl, protože nechtěl, aby rodičům řekla, že požil pervitin. Obžalovaný zdůrazňuje, že sexuální aktivity si nevynucoval násilím, a že poškozená vše činila dobrovolně. Tvrzení obžalovaného posoudil senát jako účelová, motivovaná snahou bagatelizovat závažnost jednotlivých útoků. Jednání obžalovaného bylo motivováno dosažením sexuálního uspokojení, a pokud by poškozená jednala dobrovolně, nebylo by násilí třeba. Jako daleko reálnější se tudíž jeví tvrzení poškozené, že sexuální praktiky podrobně popsané ve výroku rozsudku strpěla pouze ze

strachu, že jí obžalovaný fyzicky ublíží ještě víc a v případě druhého skutku, že ublíží také dětem. Na chování obžalovaného měl také nepochybně vliv alkohol, případně i pervitin, když u něj tyto látky snižovaly schopnost sebeovládání a naopak zvyšovaly chuť k sexu. Ačkoli ze závěrů znalců vyplývá, že obžalovaný svou sexualitou nijak zásadně nevybočuje z normy, nález fotografií a videonahrávek se sado-masochistickou tematikou v jeho počítači mohou svědčit o určitých sklonech k uplatňování násilí v sexuální oblasti, o zálibě ve svazování či alespoň o touze takové praktiky vyzkoušet. Poškozená taktéž uvedla, že obdobným incidentům se sexuálním podtextem, kde hrál roli alkohol a svazování, došlo víckrát, ale že je nenahlásila s tím, že doufala, že útoky ustanou. Obhajobu obžalovaného tak soud považuje s ohledem na výše uvedené za vyvrácenou.

Výpovědi ostatních svědků, rodičů obžalovaného a otce poškozené soud považuje pouze za doplňující, neboť nijak neosvětlují průběh jednotlivých útoků. Svědci se vyjádřili k soužití poškozené a obžalovaného a k událostem, které následovaly po druhém útoku. Tvzení S., že poškozená měla prohlásit, že k žádnému sexuálnímu styku nedošlo, je vyvráceno výpověďmi poškozené i obžalovaného.

Také pokud jde o **právní kvalifikaci** jednání obžalovaného, ztotožnil se soud s podanou obžalobou. Oběma skutky se dopustil zvláště závažného zločinu znásilnění podle ustanovení § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, neboť poškozenou Petru V. násilím nebo pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a tímto činem jí způsobil těžkou újmu na zdraví, konkrétně xxx poruchu. Bylo prokázáno, že obžalovaný použil násilí značné intenzity, aby mohl s poškozenou nakládat tak, aby dosáhl sexuálního uspokojení. O jeho motivaci jednoznačně svědčí aktivity, které na poškozené vykonával. Obžalovaný poškozenou svazoval, škrtil, vyhrožoval zabitím, zasouval jí prsty do pochvy a análního otvoru a nutil i k dalším sexuálním praktikám. Vzhledem k fyzickým proporcím neměla obrana poškozené šanci na úspěch. U druhého skutku pak nepochybně hrál roli i strach o děti, které se v bytě nacházely. Donucením se rozumí překonání vážně míněného odporu nebo podlehnutí při seznání beznadějnosti kladení odporu. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží se považuje takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Jestliže se u soulože předpokládá současné spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnat s tím lze situace, kdy do pohlavního orgánu ženy neproniká pohlavní úd muže, ale tato situace je simulována jiným mechanismem, např. jazykem, prsty, jiným předmětem. Kvalifikovaná skutková podstata dle odstavce třetího je jednoznačně dána tím, že u poškozené byla diagnostikována xxx porucha. Tato porucha ji po delší dobu omezuje v běžném životě, hlavně výrazně sníženou důvěrou vůči mužům a neschopností uvažovat o partnerském vztahu. Posttraumatická stresová porucha je považována za těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku. Skutečnost, že se porucha neprojevila už po prvním útoku, vysvětlila u hlavního líčení znalkyně MUDr. Zuzana Švehláková, když uvedla, že porucha se může rozvinout až po ukončení stresoru a u poškozené tato porucha vznikla půl roku po ukončení vztahu s obžalovaným. Porucha vznikla jako následek fyzického i psychického násilí zažívaného po

dobu soužití s obžalovaným. To však neznamená, že oba dva projednávané extrémní útoky obžalovaného vůči poškozené, nehrály zcela zásadní roli v rozvinutí dané poruchy. Soud má za to, že je v daném případě nutné a právně příléhavé oba útoky kvalifikovat taktéž dle odstavce třetího. Jiný postup by nerespektoval smysl tohoto ustanovení a také přehlížel specifika dané újmy na zdraví. Skutečnost, že aktuální stav poškozené jí umožňuje se s obžalovaným setkat v rámci předávání dětí, nic na právní kvalifikaci nemění.

Otázka **odpovědnosti** obžalovaného byla rozebrána znalci z oboru zdravotnictví odvětví klinické psychologie a odvětví psychiatrie, kteří jednoznačně uvedli, že v době deliktu obžalovaný netrpěl žádnou duševní chorobou, ani duševní poruchou stejné forenzní závažnosti, rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného v inkriminované době byly zachovalé, a to i s ohledem na rozebíranou konzumaci alkoholu a pervitinu. Soud shledal obžalovaného plně trestně odpovědným.

Společenskou škodlivost jednání obžalovaného hodnotí soud jako vysokou, a to s ohledem na obecnou typovou závažnost jednání, ze kterého je obžalovaný usvědčován. Jednání obžalovaného je vzhledem k obecnému zájmu na právu člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě natolik společensky škodlivé, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, ale je na místě použití trestního zákoníku.

Obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

Při úvaze o **výši a druhu trestu** soud pečlivě zvažoval všechny okolnosti daného případu, poměry pachatele i poškozené. Trestní sazba v § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku je stanovena na pět až dvanáct let odnětí svobody. Soud neshledal u obžalovaného, kromě dosavadní trestní bezúhonnosti, žádné zásadní polehčující okolnosti. Obžalovaný sice nad svým jednáním projevil lítost, nicméně pouze částečně, protože se k němu jako k celku nedoznal. V podobných intencích byly i omluvy směrem k poškozené. I přes uvedené dospěl senát nalézacího soudu k přesvědčení, že uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v rámci uvedené trestní sazby by v případě obžalovaného nevedlo k naplnění účelu trestu. S ohledem na osobnost obžalovaného a jeho poměry by pobyt ve věznici s největší pravděpodobností možnost jeho nápravy spíše ztížil. Zároveň uložení nepodmíněného trestu dle názoru soudu nevyžaduje ochrana společnosti. Obžalovaný je v řádném pracovním poměru a plní své povinnosti. Jednou z těchto povinností je i vyživovací povinnost vůči svým dětem, které jsou v péči jejich matky – poškozené Petry V.. Ta uvedla, že obžalovaný platí výživné dle domluvy a včas. Výkon nepodmíněného trestu by tuto praxi patrně zkomplikoval. Také s ohledem na uloženou povinnost obžalovaného nahradit poškozené nemajetkovou újmu, je důležité, aby mohl i nadále pracovat, vydělávat peníze a tuto náhradu splácet. V neposlední řadě je zde také oprávněný zájem dětí na tom, aby měly možnost se, byť občasně, stýkat se svým otcem. Obžalovaný se poměrně věrohodně vyjádřil v tom směru, že se o děti chce starat, a že „žije jenom pro ně“. K tomu je třeba připomenout

výpověď poškozené, která uvedla, že obžalovaný se v současné době chová dobře, mají dobrý vztah, jezdí za dětmi zhruba každý měsíc, děti ho přijímají pěkně, přičemž jejich schůzkám je přítomen vždy někdo z jejích rodičů. Poškozené také uvedla, že je pro ni náročné se dvěma dětmi ekonomicky fungovat, zvláště pak v Kyjově, kde je těžké najít práci. Výživné na děti je tak pro ni důležité. Tyto úvahy vycházejí i z ustanovení § 38 odst. 3 trestního zákoníku, který stanoví, že při ukládání trestních sankcí se přihlédne i k zájmům poškozených. Aby mohl soud uložit trest podmíněný, využil ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody. Jedná se o postup zcela mimořádný, zejména pak v případech, kdy se jedná o tak závažný trestný čin. Postup podle § 58 tu umožňuje řešit situace, kdyby trest odnětí svobody uložený v rámci zákonné trestní sazby neodpovídal okolnostem konkrétního případu a osobě pachatele a jestliže dolní hranice tohoto trestu stanovená v zákoně by byla důvodně pociťována jako překážka, která brání uložení přiměřeného trestu v intencích § 39. Okolnosti případu i osoba pachatele tento postup v daném případě umožňují. Ustanovení § 58 je prostředkem soudcovské individualizace trestu a projevem depenalizace v trestním zákoníku. Soud tedy po zralé úvaze uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání tří let a tento trest odložil na maximální zkušební dobu pěti let. Zároveň nad obžalovaným vyslovil dohled. Soud má za to, že takto uložený trest bude mít na obžalovaného dostatečný výchovný efekt a zároveň mu umožní nadále plnit své povinnosti. Dohled probačního úředník zajistí, že soud bude mít dostatek informací o tom, jestli obžalovaný vede řádný život, ale také zda splácí poškozené způsobenou nemajetkovou újmu. V případě, že by tomu tak nebylo, rozhodne soud o tom, že obžalovaný nastoupí trest odnětí svobody. Soud je přesvědčen, že takto uložený trest, ač může vzbuzovat dojem, že je trestem mírným, je trestem přiměřeným a spravedlivým. Závěrem lze vyjádřit naději, že se obžalovaný z trestního řízení a uloženého trestu poučil, napříště se vyvaruje obdobných excesů a povede řádný život.

V rámci adhezního řízení soud dále rozhodoval o **nároku poškozené na náhradu majetkové i nemajetkové újmy** v penězích. Poškozená se prostřednictvím zmocněnce řádně a včas se svým nárokem připojila k trestnímu řízení. Poškozená k návrhu na přiznání nároku na nemajetkovou újmu doložila Prohlášení oběti o dopadu trestného činu a lékařskou zprávu o průběhu poskytované psychologické péče. Z těchto listin, jakož i z vypracovaného znaleckého posudku i samotného výsledku poškozené před soudem, je více než zřejmé, že v souvislosti s jednáním obžalovaného skutečně utrpěla nemajetkovou újmu. Poškozené byla způsobena xxx porucha a kromě psychické a emoční újmy jí v souvislosti s trestným činem vznikla i celá řada dalších obtíží, kdy se jako samoživitelka byla nucena přestěhovat, změnit prostředí či zvyky. Poškozená se nadále nachází v psychologické péči. Soud si je samozřejmě vědom toho, že v souvislosti s trestním řízením, kdy byla poškozená nucena opakovaně si vybavovat prožité události, docházelo k její sekundární viktimizaci, nicméně s ohledem na důkazní situaci, bylo její opakované slyšení nezbytné pro řádné projednání věci. S ohledem na tyto skutečnosti soud vyhodnotil částku 150.000 Kč, kterou poškozená požadovala, jako zcela adekvátní a přiměřenou jak obdobným případům, tak možnostem obžalovaného. Konečně soud rozhodl i o povinnosti obžalovaného uhradit poškozené náklady na cestu k psychiatrickému vyšetření do Brna, a to v částce 71 Kč. Částku představující náhradu

nemajetkové újmy v penězích poškozená žádá poukázat na účet zmocněnce poškozené č. 2102959924/2700 vedený u spol. UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., a to za použití poznámky pro příjemce ve znění: „2815 náhrada újmy V.“

Poučení: Proti tomuto rozsudku **lze podat** odvolání do **osmi** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **má** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byt' i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 25. května 2016

JUDr. Marie Marková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Ondřej Kálal